

De stjaalne Kanontegninger

Personerne:

General Villiers.....	Herr Carl Lauritzen
Kaptajn Dubois.....	Herr Nicolai Johannsen
Eva, hans Kone.....	Fru Else Frölich
Baron Borkum, Legationssekretær.....	Herr Robert Schyberg

Den unge Kaptajn Cyrill Dubois faar af Generalkommandoen overdraget Ledelsen af Forarbejderne til det nye Belejringsstyks, Model 1914. I den Anledning aflægger General Villiers ham et Besøg, hvor han overrækker ham Tegninger og Planer, idet han samtidig gør ham opmærksom paa, hvor uendelig vigtigt det er, at ingen faar noget at vide om disse Planer. Kaptajn Dubois forsikrer Generalen om sin absolute Diskretion og laaser Tegningerne inde i sit store, solide Pengeskab. Der er de godt forvarede. Ingen, uden han selv, kender Navnet, der kan aabne Laasen, og ingen faar det at vide. Beroliget gaar Generalen, men i Haven møder han den unge Baron Borkum, Legationssekretær ved Nabolandets Gesandtskab. Generalen studser ved at se ham her, men tænker ikke nærmere over det.

Netop som Baron Borkum kommer, er Kaptajn Dubois ved at gaa, og han beder derfor sin Hustru om at underholde deres Gæst. Men aldrig saasnart er han gaaet, før Baronnen, der er vanvittigt forelsket i den smukke Fru Eva, gør hende en stormende Kærlighedserklæring som hun imidlertid paa det bestemteste afviser. Baronnen gaar dybt skuffet hjem. Da han kommer hjem modtager han fra sin Regering en Anmodning om at skaffe en Kopi af Tegningerne til det nye Belejringsstyks, som sorterer under Kaptajn Dubois. Baronnen har snart lagt sin Slagplan. Han skriver tre Breve. Det første til Fru Eva, idet han anmoder hende om Tilladelse til at aflægge hende en Afskedsvisit samme Dag, da han telegrafisk er kaldt bort. Det andet til Kaptajn Dubois, som han anonymt sætter Stævne næste Morgen Kl. 6, da det drejer sig om en for Landet særlig vigtig Sag. Og endelig et tredje, hvori han meddeler General Villiers, at Kaptajn

Dubois er en Forrædder, og at han kan paagribes næste Morgen Kl.6. ved, vestre Bastion.

Baronen aflægger den bebudede Afskedsvisit og bruger under denne sine Øjne saa godt, at han faar konstateret, hvordan han skal komme ind i Huset og faa fat i de vigtige Papirer. Samme Nat kommer han igen, maskeret, og ved en dristig Manøvre lykkes det ham virkelig at faa fat i Mappen med Tegningerne. En Time efter er han paa Vej over Grænsen.

Kaptajn Dubois stiller næste Morgen Kl.6. ved vestre Bastion, men i Stedet for at modtage de for Landet værdifulde Oplysninger, der er blevet ham lovet i Brevet, bliver han arresteret som Forrædder og ført for Generalen. Det nytter ikke, han forsikrer denne, at han er uskyldig. Generalen ønsker at se Tegningerne, og da de kommer hjem til Kaptajn Dubois, viser det sig, de er væk - stjålet! Sønderknust synker han sammen og lader sig uden Klage føre i Arrest.

Men hans Hustru tror paa hans Uskyld. Tilfældigt sammenligner hun Baron Borkums Afskedsbrev med Brevet til Generalen, og da hun ser, det er den samme Haandskrift, er hun straks klar over, at det er Borkum, der staar bag. Hun ringer til Gesandtskabshotellet og faar at vide, at Baronnen opholder sig paa Hotel Adlon i en lille By paa den anden Side af Grænsen. Resolut sender hun ham et Telegram hvori hun erklærer, at hun elsker ham, og at hun kommer til ham endnu samme Dag. Baronnen gaar i Fælden og venter paa hende, og modtager hende naturligvis med aabne Arme. Paa en ualmindelig fiks Maade faar hun ham bedøvet med nogle Sovedraaber, finder Tegningerne og skynder sig pr. Bil bort derfra. Lidt efter ankommer imidlertid Militærkommissionen, der skal afhente Papirerne. De finder den bedøvede Legationssekretær og faar ham vækket, og til sin store Rædsel opdager han nu, at Tegningerne er borte. I rasende hast sætter han efter Fru Dubois pr. Bil og er saa heldig at naa

hende ved en lille Kro, kort før Grænsen, hvor en Feltvagt har standset hende. Men Fru Dubois taber ikke Modet. For anden Gang narrer hun Baronen og flygter i sin Bil, og da hun tilsidst indser, at hun ikke kan slippe fra ham, standser hun ved en lille Bro og tænder Ild paa Broen for paa denne Maade at opholde ham, til hun selv er kommen i Sikkerhed over Grænsen hos sine egne Landsmænd. Ankommen hertil fortæller hun en ung Løjtnant om sine Oplevelser, og da Baronen noget efter kommer susende i sin Bil, kører han lige lukt i Løvend Gab. Han arresteres og føres til Hovedstaden, hvor han fremstilles for Generalen og tilstaar sin Brøde. Selvfølgelig bliver Kaptajn Dubois straks frigivet, og Gensynet mellem de to Ægtefæller er meget hjerteligt, ikke mindst da Kaptajn Dubois erfarer, at det er hans Hustru han kan takke for sin vidunderlige Frelse.

NORDISK

COPENHAGEN

FILM

COMPANY

De stulna kanonritningarna

DRAMA I 3 AKTER

50 AVDELNINGAR

UTGIVET AV

NORDISK

FILMS COMP.

HUVUDPERSONER:

Kapten Dubois *Herr Nicolai Johannsen*
Hans hustru *Fru Else Frölich*
Baron Borkum *Herr Robert Schyberg*
Generalen *Herr Carl Lauritzen*

Avdelningarne:

1. Kapten Dubois med fru vid frukostbordet.
2. Generalen på besök.
3. En viktig mission.
4. De viktiga kanonritningarna.
5. Kassaskåpet kan blott öppnas medels ordet: Alfi.
6. Baron Borkum kommer på besök.
7. Närgången.
8. Baronens i sin bostad.
9. Den hemliga ordern.
10. Baronens plan.
11. Tre brev.
12. Borkum gör sitt avskedsbesök.
13. Generalen får det märkliga brevet.
14. Baronens avlägger ännu ett besök — förklädd.
15. Vad han såg.
16. Kassaskåpets hemlighet röjd.
17. Spionens triumf.
18. Nästa morgon.
19. Kapten Dubois på platsen.
20. Arresterad.
21. Inför generalen.
22. I hemmet.
23. Ritningarna äro borta.

24. I förtvivlan.
25. Jämförelsen mellan breven.
26. Fru Dubois förstår vem som är tjuven.
27. »Baron Borkum har rest . . .»
28. Hennes plan.
29. Hon skriver till baronen.
30. Borkum låter lura sig.
31. Fru Dubois anländer.
32. Hycklad kärlek.
33. »Jag är törstig, får jag något att dricka.»
34. Sömnpulvret.
35. Hon finner portföljen.
36. Flykten.
37. Militärkommissionen finner Borkum sovande.
38. Hejdad av gränsvakten.
39. Baronen är henne på spåren.
40. Fru Dubois överlistar fienden.
41. En vild jakt.
42. Hon antänder bron.
43. Bland landsmän.
44. Fällan.
45. Borkum gripes.
46. Åter hos generalen.
47. Borkum bekänner.
48. Generalen tackar den modiga kvinnan.
49. Frigiven.
50. Ett lyckligt återseende.

Den unge kapten Cyrill Dubois får av chefen för generalstabens, general Villiers, i uppdrag att övertaga ledningen för anläggningen av några nya befästningar. Generalen giver honom för den skull ritningarna, men gör honom samtidigt uppmärksam på hur oändligt viktigt det vore, att ingen fick en aning om innehållet av ritningarna. Kapten Dubois låser därefter in ritningarna i sitt stora, solida kassaskåp. Där äro de i gott förvar. Ingen utom han själv känner till det namn, som kan öppna låset. Lugnad går generalen, men möter i trädgården utanför den unge baron Borkum, legationssekreterare vid grannstatens beskickning. Generalen förvånas över att se honom här, men tänker ej närmare över det.

Just som baron Borkum kommer, står kapten Dubois i begrepp att gå ut och ber därför sin hustru om att underhålla deras gäst. Han har knappast gått förrän baronen, som är lidelsefullt förälskad i den vackra fru Eva, gör henne en glödande kärleksförklaring. Hon avvisar honom på det bestämdaste, varefter han går i djup misräkning. Då han kommer hem, mottager han från sin regering order om att anskaffa en kopia av ritningarna till de nya befästningsanläggningar, som stå under ledning av kapten Dubois. Baronens har snart sin plan uppgjord. Han skriver tre brev. Det första till fru Eva, i vilket han anhåller att få avlägga ett avskedsbesök, då han telegrafiskt bortkallats av sin regering. Det andra brevet är till kapten Dubois, som han anonymt stämmer möte med kl. 6

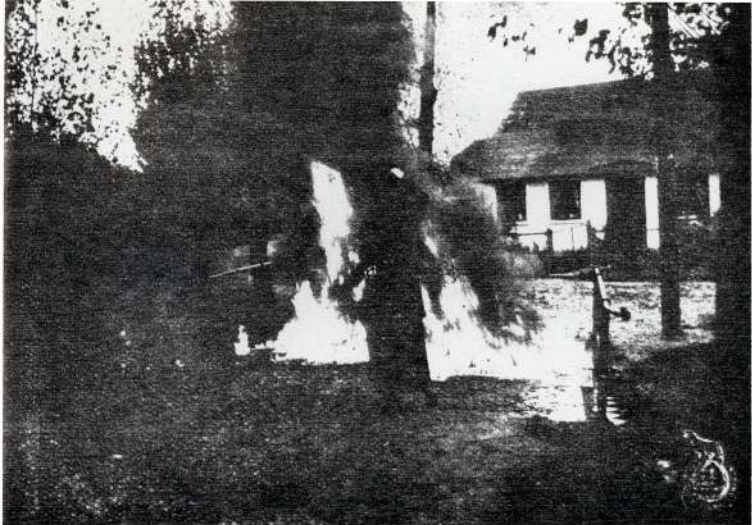

De viktiga ritningarne.

nästa morgon, då det gäller en för landet viktig sak. I det tredje brevet meddelar han general Villiers att kapten Dubois är en förrädare, och att han kan gripas kl. 6 nästa morgon vid västra bastionen.

Baronen avlägger sin avskedsvisit och använder därunder sina ögon så väl, att han kommer under fund med hur han skall tränga sig in i huset och bemäktiga sig de viktiga papperen. Samma natt återvänder han och lyckas genom en djärv manöver stjäla bort de viktiga kanonritningarna. En timme senare är han på väg över gränsen.

Kapten Dubois infinner sig nästa morgon kl. 6 vid västra bastionen, men i stället för mottaga de för landet viktiga upplysningarna, som utlovats i brevet, blir han arresterad som förrädare och förd inför generalen. Det gagnar ej att han försäkrar att han är oskyldig. Generalen önskar se ritningarna, och då de komma hem till kapten Dubois visar det sig att de äro borta — stulna. Kaptenen är förtvivlad och låter sig utan klagan föras i arresten.

Bron i lågor.

Men hans hustru tror ej på hans brottslighet. Av en tillfällighet kommer hon att jämföra baron Borkums avskedsbrev med brevet till generalen. Hon ser då att det är samma handstil och är genast övertygad om, att det är baron Borkum, som står bakom komplotten.

Hon ringer upp till beskickningen och får där veta, att baronen avrest till en liten stad på andra sidan gränsen. Resolut sänder hon honom ett telegram, vari hon förklarar, att hon älskar honom, och att hon kommer till honom samma dag. Baronen går i fällan och väntar henne med otålighet. Hon kommer och mottages med öppna armar av den förälskade baronen. Hon lyckas på ett raffinerat listigt sätt bedöva honom med sömndroppar, finner ritningarna och skyndar bort med dem i bil. Strax därefter kommer emellertid militärkommissionen, som skall hämta ritningarna. De finna den bedövade legationssekreteraren och väcka honom. Till sin förfäran upptäcker han, att ritningarna äro bortaför. I rasande fart förföljer han fru Dubois i bil. Han lyckas upphinna henne vid

Frikänd.

ett vårdshus tätt invid gränsen, där en förpost hejdat henne. Men för andra gången lyckas fru Dubois överlista sin förföljare och flyr vidare i sin bil, åter häftigt förföljd av baronen. Då hon ser att baronen alltjämt vinner på henne med sin starkare bil, stannar hon sin bil vid en bro och antänder denna för att uppehålla förföljarna så länge att hon får tid att sätta sig i säkerhet på andra sidan gränsen hos sina landsmän. Ankommen dit omtalar hon för en löjtnant sina upplevelser. Då därför baronen kommer susande efter henne i sin bil råkar han rätt in i lejonens gap. Han arresteras och föres till huvudstaden, där han inför generalen tillstår sitt brott. Kapten Dubois frigives naturligtvis genast, och återseendet mellan makarna blir så mycket hjärtligare, som kapten Dubois får veta, att det är sin hustru han har att tacka för sin räddning.

Die gestohlenen Kanonenzeichnungen.

Drama in drei Akten.

Personen:

General Willer. Herr Carl Lauritzen.
Kapitän Dubois. " Nicolai Johannsen.
Eva, seine Frau. Frau Else Frölich.
Baron Borkum, Legationssekretär. . Herr Robert Schyberg.

Kapitän Dubois erhält von dem Generalkommando den

Auftrag die Zeichnungen eines neuen grossen Belagerungsgeschützes zu verbessern und ihre Ausführung zu leiten. Der Generalmajor Wähler überbringt dem Offizier die Zeichnungen persönlich. Dubois verschliesst sie sorgfältig in seinem Geldschrank, dessen Riegel sich nur dann zurückschieben lässt, wenn die beweglichen, mit Buchstaben versehenen ^{mit}Griffe ein bestimmtes Zeichen bilden. Ueberzeugt, dass aus diesem Verschluss kein Dieb die wertvollen Papiere entwenden kann, verlässt der Generalmajor den Kapitän. Zu seinem Erstaunen begegnet er draussen an der Gartenpforte dem Legationssekretär Borkum, den er als Vertreter einer seinem Vaterlande feindselig gesinnten Nation in diesem Hause nur ungern als Besucher sieht. Aber vielleicht führt nur irgend eine oberflächliche gesellschaftliche Beziehung Baron Borkum hierher? Beruhigt lenkt der Generalmajor seine Schritte heimwärts.

Die Wahrheit ist, dass der Baron in die wunderschöne Gattin des Kapitäns verliebt ist, und jede freie Minute benutzt, um sie zu sehen und mit ihr allein zu sein. Frau Eva weist ihn indessen entschieden in die Schranken achtungsvoller Höflichkeit zurück, und er kehrt daher recht verstimmt in die Gesandtschaft zurück. Dort erwartet ihn ein Codetelegramm, das ihn beauftragt, sich um jeden Preis der Zeichnungen zu bemächtigen, die Kapitän Dubois anvertraut wurden. Rücksichtslos und kaltblütig schreitet der Legationssekretär sogleich zur Ausführung seines Vorhabens. Er schreibt drei Briefe, einen an die Gattin seines Opfers, in welchem er ihr seinen Abschiedsbesuch ankündigt, den zweiten an

(Die gestohlenen Kanonenzzeichnungen) -2-

Dubois ohne Namensunterschrift, durch den er ihn in einer wichtigen Angelegenheit für den nächsten Morgen auf die westliche Bastion bestellt, den dritten an den Generalmajor Willer. In diesem teilt er dem Offizier mit, dass Dubois die Zeichnungen an einen Spion verkauft habe und am nächsten Morgen um 6 Uhr auf der westlichen Bastion ausliefern werde.

Borkums Plan gelingt über Erwarten gut. Bei seinem Abschiedsbesuch, stellt er unauffällig alles für ihn Wissenswerte fest und kehrt am späten Abend wieder. Vom Balkon aus dringt er in das Haus ein, beobachtet den arbeitenden Kapitän und entdeckt das Geheimnis des Schrankes. Nachdem Dubois sich zur Ruhe begeben hat, entwendet Borkum ohne Schwierigkeit die für seine Regierung so wichtigen Zeichnungen.

Als sich Kapitän Dubois am anderen Morgen auf die westliche Bastion begibt, wird er verhaftet und vor den Generalmajor geführt. Er beteuert seine Unschuld und fordert den Offizier auf, ihm in seine Wohnung zu folgen, wo er ihm die Zeichnungen übergeben wolle. Natürlich misslingt dieser Beweis. Die Papiere sind verschwunden, ohne dass das Schloss Spuren gewaltsamer Oeffnung zeigt. Völlig zusammengebrochen, hilflos gegenüber dem unentwirrbaren Rätsel, lässt sich Dubois verhaften.

Seine Frau hat indessen seinen Glauben an ihn nicht verloren, obschon auch sie keine Deutung des tragischen Vorfalls wässs. Da findet sie Borkums anonymen Brief an ihren Gatten. Sie erkennt die Schriftzüge, vergleicht sie mit den an sie gerichteten Zeilen und begreift, dass der Urheber ihres Unglücks niemand anders sein kann als der Baron. Mit dem ganzen Hass des in seiner Frauenliebe tief getroffenen Weibes entschliesst sie sich sofort, ihren Mann zu retten und zugleich den Verrat zu rächen. Das beste Mittel zu diesem Zweck ist Borkums einzige Schwäche, seine Lei-

denschaft für sie. Sie soll ihm zur Falle werden. Wie sie auf der Gesandtschaft erfährt, hat Baron Borkum sich bereits über die Grenze in Sicherheit gebracht. Unerschrocken macht sie sich sogleich in einem Auto auf die Verfolgung. Ein Telegramm kündigt den Legationssekretär ihre Ankunft an. Borkum schöpft keinen Verdacht. Er ist selbstbewusst genug, in dieser abenteuerlichen Reise einfach das zu sehen, was Frau Eva daraus gemacht hat, die Flucht einer Frau aus der Nähe der Schmach zu dem Manne, der ihr Herz schon immer besass.

Diese Auffassung weiss Frau Eva in ihm aufrechtzuerhalten. Als er jedoch auf ihren Wunsch Wein kommen lässt, giesst sie hinter seinem Rücken Schlafpulver in sein Glas und entwendet während seines tiefen ohnmachtähnlichen Schlafes die Mappe mit den Zeichnungen. Dann flüchtet sie. Wenig später trifft die Militärkommission an Ort und Stelle ein, um die wichtigen Papiere in Empfang zu nehmen. Borkum wird geweckt, entdeckt den Diebstahl und jagt in seinem Auto der Entflohenen nach.

An der Grenze wird Frau Eva von der misstrauischen Wache angehalten. Dadurch verringert sich ihr Vorsprung. Sie sieht bereits den Gefürchteten das Haus betreten, in dem sie Zuflucht gesucht hat, als ein Alarm die Soldaten aus ihrer Nähe entfernt. Sie entgeht im Dunkel der Treppe ihrem Verfolger und steuert das Auto der Grenze entgegen. Nachdem sie die letzte Brücke vor der Grenze passiert hat, steckt sie diese in Brand. Borkum sieht sich gezwungen einen anderen weiteren Weg zu benutzen und trifft erst im Grenzort ein, als Frau Eva bereits die Unterstützung des jungen Grenzoffiziers gesucht und gefunden hat. Baron Borkum findet die wenigen Häuser in tiefer Einsamkeit. Keine Uniform weit und breit. In einer Bauernstube bemerkt er Frau Dubois. Er zieht den Revolver hervor, entreisst ihr die Mappe und glaubt schon

gewonnenes Spiel zu haben, als plötzlich mehrere Flintenläufe sich durch das Fenster auf seine Brust richten. Die Falle.....

Borkum wird gefesselt vor den Generalmajor geführt und gesteht seine Schuld. Dubois aber erhält die Freiheit und seinen Degen zurück, und zum Zeichen seines unveränderten Vertrauens überreicht ihm Willer zum zweiten Mal die Zeichnungen, die Evas verwegene Kühnheit den Händen der Feinde entriss.

NORDISK FILM

COPENHAGEN

COMPAGNY

Le vol de dessins de canons.

Personnages:

Le général Villiers M. Carl Lauritzen
Le capitaine Dubois M. Nicolai Johannsen
Ève, sa femme Mme Else Frölich
Le baron de Bornier,
secrétaire d'ambassade ... M. Robert Schyberg

Le jeune capitaine Dubois est chargé par le général en chef de la direction des études du nouveau gros canon de siège modèle 1914. A ce sujet, le général Villiers lui fait une visite pour lui remettre des dessins et des plans, et en même temps il lui fait observer l'importance énorme qu'il y a que personne n'ait connaissance de ces plans. Le capitaine assure le général de sa discrétion absolue et il renferme les dessins dans son grand et solide coffre-fort. Là ils seront en sûreté. Personne autre que lui, ne connaît le mot qui ouvre la serrure à secret, et personne ne le connaîtra. Le général le quitte parfaitement rassuré; mais dans le jardin il rencontre le jeune baron de Bornier secrétaire d'ambassade du pays voisin. Le général s'étonne de le voir là, mais il n'y attache pas autrement d'importance.

Au moment où le baron Bornier arrive, le capitaine Dubois se dispose à sortir, c'est pourquoi il prie sa femme d'entretenir leur visiteur. Mais à peine le capitaine est-il sorti que le baron, qui est follement épris de la belle madame Ève lui fait une déclaration d'amour en termes brûlants qu'elle repousse d'une manière décidée. Le baron profondément déçu se retire. En arrivant chez lui, il reçoit de son gouvernement un ordre de se procurer une copie des dessins du nouveau canon dont l'étude est confiée au capitaine Dubois. Le baron a bientôt fait d'établir son plan de campagne. Il écrit trois lettres; la première à madame Ève, lui

demandant la permission de lui faire une visite d'adieu le même jour, attendu qu'il est rappelé par télégramme. La seconde, anonyme au capitaine Dubois à qui il donne rendez-vous pour le lendemain matin à 6 heures. il s'agit, écrit-il, d'une affaire très importante concernant le pays. Et enfin, une troisième, adressée au général Villiers et dans laquelle il l'informe que le capitaine Dubois est un traître, et qu'on pourra le surprendre, le lendemain matin à 6 heures au bastion-ouest.

Le baron vient rendre sa visite d'adieu et la met à profit pour se rendre compte de la manière dont il pourra pénétrer dans la maison et s'emparer des importants papiers. Pendant la nuit il revient masqué et, par une habile manoeuvre, il réussit à dérober le portefeuille contenant les dessins. Une heure plus tard il est sur le chemin de la frontière.

Le lendemain matin, à 6 heures, le capitaine Dubois se rend au bastion-ouest, mais au lieu de recevoir les renseignements précieux intéressant le pays qui lui ont été promis dans la lettre, il se voit arrêter et est conduit au général. Toutes ses protestations d'innocence ne servent à rien. Le général demande à voir les dessins, et lorsqu'il arrive chez le capitaine Dubois il se montre qu'ils sont disparus - volés! Accablé, le capitaine s'affaisse et, sans une plainte, se laisse emprisonner.

Mais sa femme ne doute pas de son innocence. Par hasard, elle compare l'écriture de la lettre qu'elle a reçue du baron de Bornier avec celle de la lettre adressée au général, et voyant que l'écriture est la même, elle comprend que c'est de Bornier qui est l'instigateur occulte de l'intrigue. Elle téléphone à la Légation étrangère et apprend que le baron séjourne à l'hôtel Adlon dans une petite ville de l'autre côté de la frontière. Résolument

elle lui adresse un télégramme dans lequel elle lui déclare qu'elle l'aime et qu'elle viendra le rejoindre le jour même. Le baron tombe dans le piège, l'attend et la reçoit à bras ouverts. D'une manière extraordinairement adroite elle l'endort au moyen de quelques gouttes d'un puissant narcotique, trouve les dessins et s'enfuit en automobile. Peu après arrive les membres de la commission militaire qui doit venir chercher les papiers. Ils trouvent le baron endormi, le réveillent, et il constate alors que les précieux papiers sont disparus. Il se précipite à la recherche de Madame Dubois, et est assez heureux de la rejoindre à un petit cabaret situé de ce côté de la frontière, où elle a été retenue par une grand'garde. Mais madame Dubois ne perd pas courage; elle réussit à s'enfuir dans son automobile, toujours poursuivie par le baron, et lorsqu'elle voit enfin qu'elle ne pourra pas lui échapper, elle s'arrête à un petit pont qu'elle vient de passer, y met le feu afin de créer un obstacle et retarder le baron jusqu'à ce qu'elle ait traversée la frontière et soit venue en sûreté chez ses compatriotes. Arrivée là, elle raconte ce qui vient de se passer, et lorsque le baron arrive il tombe dans la gueule du loup. Il est arrêté et conduit à la capitale où, mis en présence du général, il avoue son crime. Il en résulte que le capitaine Dubois est immédiatement remis en liberté et est heureux d'apprendre que s'est à sa femme qu'il doit sa délivrance miraculeuse.

A/s NORDISK FILMS CO. COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.
VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU
BARCELONE. SOFIA.

